

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

Warszawa, 7 kwietnia 2020 r.

**Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich
Stanisław Trociuk**

WZF.7043.25.2020.TO

**Pan
gen. Jacek Kitliński**

Dyrektor Generalny Służby Więziennej

Szanowny Panie Generale,

uprzejmie informuję, że do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich wpływają prośby funkcjonariuszek Służby Więziennej o pomoc w sprawie wprowadzonych tzw. „dyżurów pielęgniarskich” w ambulatoriach z izbą chorych, w których nie udziela się całodobowych świadczeń zdrowotnych. W ocenie zainteresowanych pełnienie dyżuru w takich jednostkach, po godzinach pracy lekarzy (po 15.00) jest – co do zasady – wątpliwe, bowiem bez zlecenia lekarza pielęgniarka nie może wydać żadnych leków, ani tym bardziej leczyć.

Jednocześnie, w ocenie wnioskodawczyń, wprowadzone poleceniem Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w Olsztynie, od początku lutego 2020 r., „dyżury pielęgniarskie”, pełnione w wielozmianowym rozkładzie czasu służby, budzą wątpliwości, z punktu widzenia przepisów art. 133 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1427 ze zm. dalej: ustawa o Służbie Więziennej).

W literaturze¹ przyjmuje się, że termin „dyżur medyczny” jest pojęciem prawnym, wykorzystywanym przez ustawodawcę na określenie dyżurów, które mogą być pełnione zarówno przez lekarzy, jak i przez innych posiadających wyższe wykształcenie pracowników wykonujących zawód medyczny. W konsekwencji należy przyjąć, że jest to

¹ D. Karkowska „Zawody medyczne” LEX 2012 4.7.3.3. Dyżur medyczny.

pojęcie szerokie, obejmujące terminy używane w języku prawniczym i orzecznictwie, jak np. „dyżur lekarski”, „dyżur pielęgniarski”, „dyżur położnej”, „dyżur diagnosty laboratoryjnego”.

Norma prawna wynikająca z treści art. 133 ust. 1 ustawy o Służbie Więziennej swoim zakresem podmiotowym obejmuje pozostających w stosunku służbowym lekarzy, a także innych funkcjonariuszy posiadających wyższe wykształcenie wykonujący zawód medyczny. Innymi słowy konieczność pełnienia dyżuru medycznego, poza warunkiem wykonywania zawodu medycznego², obwarowana została dodatkowo posiadaniem przez funkcjonariusza Służby Więziennej wykształcenia wyższego. Oznacza to, że funkcjonariuszka wykonująca zawód pielęgniarki, nieposiadająca wykształcenia medycznego, nie mieści się w zakresie normowania tego przepisu.

Podobnie, z punktu widzenia treści art. 133 ust. 1 ustawy o Służbie Więziennej wprowadzenie „dyżuru pielęgniarskiego” w ambulatorium z izbą chorych nieudzielającym całodobowych świadczeń zdrowotnych, w ocenie Rzecznika, wyklucza wprowadzenie takiego dyżuru w podmiocie leczniczym, który nie udziela całodobowych świadczeń zdrowotnych.

W świetle powyższego na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2018 r. poz. 2179 ze zm.) zwracam się do Pana Generała z uprzejmą prośbą o odniesienie się do przedstawionych problemów.

Stanisław Trociuk

ZASTĘPCA RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

/-podpisano elektronicznie/

² Art. 2 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz.U. z 2020 r. poz. 562 ze zm.).